

REFİK HALİD KARAY

Doğum: İstanbul, 15 Haziran 1888

Ölüm: İstanbul, 18 Temmuz 1965

Eserleri

Romanları

İstanbul'un İcyüzü (1920)

Yezidin Kızı (1939)

Çete (1939)

Sürgün (1941)

Anahtar (1947)

Bu Bizim Hayatımız (1950)

Nilgün (3 Cilt- 1950-1952)

Yeraltında Dünya Var (1953)

Dişi Örümcek (1953)

Bugünün Saraylısı (1954)

2000 Yılının Sevgilisi (1954)

İki Cisimli Kadın (1955)

Kadınlar Tekkesi (1956)

Karlı Dağdaki Ateş (1956)

Dört Yapraklı Yonca (1957)

Sonuncu Kadeh (1965)

Yerini Seven Fidan (ölümünden sonra yayımlanmış, 1977)

Ekmek Elden su Gölden (ölümünden sonra yayımlanmış, 1980)

Ayın Ondördü (ölümünden sonra yayımlanmış, 1980)

Yüzen Bahçe (ölümünden sonra yayımlanmış, 1981)

Öyküleri

Memleket Hikayeleri (1919)

Gurbet Hikayeleri (1940)

Mizah Eserleri

Sakın Aldanma İnjanma Kanma (1915)

Kirpinin dedikleri (1918)

Ago Paşa'nun Hatıratı (1918)

Ay Peşinde (1922)

Tanıdıklarım (1922)

Guguklu Saat (1925)

Günce

Bir İçim Su (1931)

Bir Avuç Saçma (1939)

İlk Adım (1941)

Üç Nesil Üç Hayat (1943)

Makyajlı Kadın (1943)

Tanrıya Şikayet (1944)

Anıları

Minelbab İlelmihrab (1946)

Bir Ömür Boyunca (ölümünden sonra yayımlanmış,1980)

Oyun

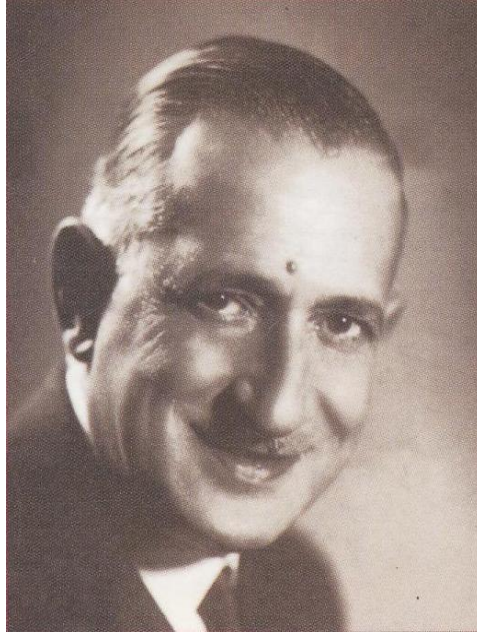
Deli (1929)

Başarıları

1919 yılında yayımladığı “Memleket Hikayeleri” isimli romanı, İstanbul ile sınırlı olan edebiyat hayatı ve romancılığı, Anadolu'ya açmıştır. Refik Halid Karay “Köy Edebiyatı”nın kurucuları arasındadır. Sürgünde kaleme aldığı, Memleket Hikayeleri isimindeki romanı zamanın ünlü edebiyatçıları Ömer Seyfettin ve Ziya Gökalp'in takdirini kazanmış, Karay “ İstanbul Türkçesini En İyi Kullanan Yazar” olarak taraflarınca ilan edilmiş, örnek teşkil edilmiştir.

BİYOGRAFI

Romancı, gazeteci ve öykü yazarı olarak tanınan Refik Halid Karay; 1888 senesinde İstanbul'da doğdu. Taş Mektep'te öğrenim görürken, aynı zamanda özel dersler alarak eğitimini pekiştirdi. Galatasaray Lisesi'ne ardından, Hukuk Fakültesi'ne devam etti, ancak bitirmeden ayrıldı. Bir dönem memuriyet yaptı. 1908 yılında, Tercüman-i Hakikat ve Servet-i Fünun topluluğunda yazarlık yaptı. 1909 senesinde Fecr-i Ati topluluğuna dahil oldu. Son Havadis isiminde, onbeş sayı yayımlanan bir gazete kurdu. Çeşitli takma isimler kullanarak siyasi yazıları ve sert eleştirileri nedeniyle Sinop, Ankara, Çorum, Bilecik gibi yurt içi çeşitli şehirlere sürgün edildi. Sürgünden döndüğünde Robert Kolej'de Türkçe Öğretmeni olarak çalıştı, ardından Posta ve Telgraf Teşkilatında, Genel Müdür oldu. Hürriyet ve İtilaf Fırkasına katıldı, ancak, İstiklal Savaşı alehine yazılar yazdığından, vatan hainliği ile suçlanarak 1922 senesinde, Halep ve Beyrut'ta sürgün yaşamaya gönderildi. Karay, gurbetteyken de, gözlemlerini kitaplar haline getirerek, Sürgün ve Memleket Hikayeleri, romanlarını tamamladı. On beş yıllık sürgünün ardından çıkan bir kanun ile affedildi. 1938'de, İstanbul'a döndüğünde gazete yazıları ve romancılıkla edebiyat hayatına devam etti. Aydede Dergisi'ni yeniden yayımlamaya başladı. Hayatı boyunca, edebiyatın hemen her dalında eserler veren yazar, 1965 senesinde İstanbul'da vefat etmiştir.

Refik Halid Karay(pinterest.com Görsel İmaj)